Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

De Bulletalie

Inhoud:

Colofon 2

Redactioneel 3

Van de stichtingsvoorzitter 4

Uit het logboek van Trui 5

Kenterschootrace 2011 6

Terug op de werkvloer 8

Eerstejaars zomerweek 10

Zomerweek 7 12

OWee 2011 14

Jouw boot, mijn boot 16

VVT ouderdagen 18

Algemene Informatie VVT 19

Algemene Informatie BU130 20

Telefoonlijst 22

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

De redactie bestaat uit:

Redactie:
Marieke van der Tuin

Contact redactie:
Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:
200 exemplaren

Website:
http://www.bu130.nl

Fotografie:
Roy de Bokx
Marie-Louise Brantjes
Pim van Steijn
Marieke van der Tuin
Johan Zielman

Redactioneel

De Bulletalie die hier voor je ligt staat weer vol met allerlei verhalen. Zo was er eind mei de Kenterschootrace met een tropisch thema. Verder zijn er weer velen van jullie op vakantie geweest met Trui langs het Duitse en Nederlandse wad, waarbij ook weer de nodige avonturen zijn beleefd.
Na de zomerweken was er de OWee, dit jaar een tikje anders dan normaal, aangezien Trui in de Nieuwe Haven lag in plaats van voor de Bolk!
Daarnaast nog een bijdrage voor de serie 'Jouw boot, Mijn boot', deze keer over de nieuwe tjalk van Marie-Louise en Stefan. Ook een nieuwe rubriek is toegevoegd aan de Bulletalie: "Uit het logboek van Trui", met daarin elke Bulletalie een leuk, interessant of grappig stukje uit het logboek. Aangezien dit de eerste Bulletalie van het nieuwe studiejaar is, zit er ook weer een telefoonlijst bij met de nummers van alle leden.

Verder zit er een bestuurswijziging in het VVT-bestuur aan te komen: Martijn Nijensteijn gaat Eduard opvolgen als secretaris, en ikzelf volg Elanor op als commissaris Bulletalie en activiteiten. Vanuit de VVT zit er in ieder geval nog een uitje aan te komen naar de Schelvispekel distilleerderij. Meer informatie volgt nog. Ook hangt er een kielen-interesselijst op het prikbord in de soos: geef het even door als jij ook graag zo'n gave kiel wil hebben, dan zorgen wij ervoor dat deze binnenkort in jouw maat beschikbaar is.

Verder wil ik jullie er alvast graag op wijzen dat de deadline voor stukjes voor de volgende Bulletalie **15 november** is. De tweedejaars wil ik vragen om hun aanmeldformulier voor de VVT in te leveren of een e-mail te sturen, aangezien zij uiteraard allemaal lid willen blijven.

Veel leesplezier alvast!

Marieke van der Tuin

Van de Stichtingsvoorzitter

Als ik uit mijn raam kijk vallen de bladeren al van de bomen en toch heb ik gisteren met de ouderdagen lekker een dag gevaren van Enkhuizen naar Huizen met mooier weer dan hoe ik de rest van de zomer heb gevaren. Sinds de vorige Bulletalie is er teveel gebeurd om nu allemaal kort samen te vatten, maar ik vertrouw erop dat in de komende stukjes de belangrijkste dingen in geuren en kleuren naar voren zullen komen. Wel wil ik nog even de laatste openbottervergadering noemen waarin Wouter de functie van John-Alan als penningmeester in het bestuur heeft overgenomen en dat tijdens de afgelopen KMT Pim maat geworden is. Beide wil ik vanaf deze plek nogmaals van harte feliciteren en natuurlijk John-Alan bedanken voor zijn inzet in de afgelopen jaren. Ik noemde het al even, de KMT. We hebben niet veel afstand afgelegd en zijn dan ook alleen op het Markermeer gebleven, maar door de leuke spellen moesten we vaak rondjes om elkaar varen waardoor iedereen lekker bezig was met varen en we de nodige mijlen wel hebben gemaakt. Mooi was het om de verschillen tussen de drie boten die mee waren, de VN4, VD172 en Trui, te zien en te ervaren. Zelf heb ik met Wiebe en Mariëlle op de VD172 gevaren en het was een topweek 'bij ons op de VD'. De KMT is natuurlijk de afsluiting van de zomervakantie, die dit jaar behoorlijk goed gevuld was. Met de OWee hebben we dit jaar niet voor de Bolk gelegen, maar in een haventje aan de Rotterdamseweg. Dit was wel een hele verandering, vooral ook voor het programma en voor ons zelf, maar het bood ook vele mogelijkheden zoals rondvaren met nullen tijdens de verenigingendag.
Wat ik nu bijna vergeten ben te vertellen is de lekkage die we dit voorjaar hebben gehad. Het water stroomde ergens naar binnen, maar een lek kon niet snel gevonden worden. Gelukkig heeft de buurman in het Zuiderzeemuseum een aantal keer een pomp in de boot gehangen, het had anders niet veel gescheeld of we waren gezonken. Zo kon het natuurlijk niet verder en daarom hebben we besloten om half juni in Workum op de helling te gaan. Wat een behoorlijke route was met ons drieën (Hugo, Johan en ik) in drie en een halve dag: Enkhuizen => Stavoren => Workum => Den Helder => Den Oever => Enkhuizen. Daarna bleken de problemen nog niet te zijn opgelost, later in de zomer is dit gelukkig wel gebeurd en ik kan zeggen dat we nu nagenoeg lekvrij zijn! Wel blijkt dat een aantal verbindingen tussen het vlak en de liggers waarschijnlijk niet helemaal goed meer zijn, zo blijft er dus altijd wel weer wat om te verbeteren. De planning voor het najaar ziet er goed gevuld uit. We hebben naast gewone weekenden: verhuur, een eerstejaarsweekend, de Slag in de Rondte en natuurlijk de visserijdagen. Dus kom vooral mee varen om nog te genieten van het zeilen op Trui.

Emiel Klifman, Voorzitter BU130

Uit het logboek van Trui

Maandag 11 juli 2011, 23:57 uur. Geschreven door Marieke.

Berichten aan deksletters.

Stichting tot behoud van de deksletcultuur op de BU130 Trui benoemt tot DIO's:
- Jakob Peter Antonius Buis
- Biem Pieter Wibbens
- Wouter Paulus Verbeek
- Marieke Sabina van der Tuin
- Cornelis Jan Piet Joris de Vet

En voegt aan haar regelementen de volgende toe:
- Een volwaardige dekslet, en in het bijzonder een Dekslet In Opleiding, zal zich ten allen tijden in één van de volgende standen bevinden:

1. Liggend op de rug, waarbij bij voorkeur het hoofd ondersteund dient te worden met twee handen.
2. Op de zij, waarbij ook het hoofd dient te worden gelift.
3. Liggend op de buik, met het hoofd opzij gedraaid.

De keuze van de stand dient af te hangen van het uitzicht op dat moment. Ook dient de stand bij voorkeur halfnaakt uitgevoerd te worden, enkele aanpassingen tijdens bikkelweekenden zijn hierbij uiteraard toegestaan.

In het logboek worden verder de volgende uren geregistreerd:

Datum	**DIO**	**Uren**
11/7	Jakob	45 minuten
11/7	Biem	1 uur en 13 minuten
11/7	Wouter	0 minuten
11/7	Marieke	48 minuten
11/7	Cornelis	36 minuten

Hiermee wordt Biem Pieter Wibbens tot DIO van de dag benoemd.

Verder wordt het DIO-schap van Wouter Paulus Verbeek ter discussie gesteld in verband met zijn ambities richting het MIO- en zelfs SIO-bestaan.

Einde van dit bericht.

Kenterschootrace 2011

Na ons optreden als Vikings afgelopen jaar was de Kenterschootrace commissie geïnspireerd om er een thema aan te hangen.
De belofte was een tropisch weekend. Reeds bij aankomst hingen de apen al rond de haven. We werden, zoals het hoort op een tropisch eiland, begroet met bloemenslingers en fel gekleurde zoete drankjes. Met het tropische weer zat het ook zeker goed. Helaas zaten we in het orkaanseizoen. Dit betekende harde wind en de nodige buien.
Op vrijdag hebben we allereerst de boot naar Marken gevaren. In Enkhuizen heb ik de boot en bemanning van Jelle overgenomen die 's ochtends uit Stavoren vertrokken was. Er stond al een stevige windkracht 5 dus we konden vast aan de harde wind wennen. De kenterschootrace gaat niet alleen om snel varen, maar ook om het kenteren, vissen en een man over boord op zeil uitvoeren. Een beetje oefening hierin kon geen kwaad. Om dit enigszins relax te kunnen oefenen besloot ik een dobber uit te zetten aan hogerwal bij Volendam en deze weer binnen te zeilen. Het binnen varen van de dobber ging met succes, netjes met de kenterschoot. Omdat ik een ruime afstand had gehouden duurde het wel even voor we terug waren bij de dobber. Dit zou dus tijdens de race krapper moeten om tijd te besparen. Met de dobber weer binnen was het zaak snel weer de fok bij te zetten en overstag te gaan, zodat we niet kenterend Volendam binnen zouden varen (over de steiger).
Uiteindelijk kwamen we aan in Marken waar al een halve vloot lag om ons te verwelkomen, met de bijbehorende tropische ingrediënten. 's Avonds konden we ons inschrijven in het Hof van Marken waar we het Kenterschootrace shirt 2011 kregen, voorzien van vrolijke tropische kleurtjes.
De volgende ochtend was de wind toegenomen naar windkracht 5/6. Genoeg wind om goed vooruit te komen dus we hadden er allemaal veel zin in. Bij het gebruikelijke schippers palaver kregen we te horen dat er niet gedobberd ging worden. De wedstrijd commissie vond de wind te hard en wou niet dat schepen risico zouden lopen. Helaas. Ook het parcours was ingekort om voor de wind echt aantrok weer in de haven te kunnen liggen. Gelukkig konden we nog wel de finish over kenteren voor 15% tijdsaftrek.
Om 11 uur was de start. Met een beetje plannen en een beetje goed geluk gingen we precies na het start signaal over de lijn. Met een gereefd grootzeil en de fok wisselend op het geitje en vol haalde we toch steeds een minimale snelheid van 6 knopen. Het was hard werken maar we hielden de andere boten goed bij, het lukte ons helaas niet om helemaal voor te komen. Uiteraard gingen we ervoor om kenterend te finishen. De kenterschoot zat er vanaf de boei gelijk goed in, helaas lag de finishlijn nog niet helemaal goed en leek het erop dat we niet over de finishlijn zouden kenteren. Het

start/finish-schip had dit inmiddels ook door, en door te verplaatsen konden we toch goed finishen. Ik geloof dat we als 7e over de lijn zijn gegaan.
Door het korte parcours was er nog een lange middag voordat het tijd was voor de gezamenlijke maaltijd. Deze werd uiteraard nuttig besteed om de biervoorraad aan te vullen, tompoezen te eten en de biervoorraad weer op te maken. 's Avonds was er de gebruikelijke maaltijd met veel, heel veel, gebakken vis. Hierop volgend een goede afterdinner-dip. Om 9 uur was het tijd om weer naar de kroeg te gaan om met z'n allen te feesten op live muziek met een vrolijk zingende en dansende neger. Ook dit paste prima op het tropische eiland. Met het oog op zondag zijn we niet al te laat weer terug gegaan. Later bleek dit slechts een half uur voor sluit.
Zondag ochtend was de wind nog een tandje harder. Een dikke windkracht 6 met in vlagen mogelijk 7. Mijn voorspelling was dat we weer niet gingen dobberen of een man over boord manoeuvre uitvoeren. Het zusje van Chris, Marga, kwam me vertellen dat ze had gedroomd dat het varen niet door zou gaan. Dit zou wel niet gebeuren, aangezien haar dromen nooit uitkwamen. Dit gaf een kleine geruststelling. Toen Erick Mulder bij het palaver zonder briefje met tonnummers aankwam werd ik toch enigszins wantrouwend. Inderdaad had de commissie besloten met dit harde weer niet te racen. Alweer helaas. De prijsuitreiking werd vervroegd zodat iedereen ook weer genoeg tijd had om naar huis te zeilen. De tijd voor de prijsuitreiking werd ingevuld door het luisteren naar Mariëlle die "Volle kracht achteruit" voorlas.
De prijsuitreiking was weer in de kroeg, dit keer met koffie/thee in plaats van de borrel. Iedereen kreeg in ieder geval een opblaas aap en een kokosnoot mee welke bedoeld waren voor de man overboord manoeuvre. Uiteindelijk bleken we 5e geworden te zijn doordat we kenterend gefinisht waren en niet iedereen dit had gedaan. Beter dan onze 3e van onderen vorig jaar. Als prijs kregen we: een dart bord, dat hebben studenten vast nodig, een emmertje en schepje voor op het wad en een kookboek met eenpans gerechten. Ook werden we bedankt voor onze trouwe deelname met een door Erick Mulder gesigneerd shirt.
Met een goed gevoel over onze prestatie, welke vast beter was geweest als we hadden gedobberd en een 2e dag gevaren, keerden we terug naar Enkhuizen. We hadden de wind in de rug dus dat was surfen. De aap werd erbij gehesen en de kokosnoot opgegeten. Mariëlle probeerde tussen de acties door nog een beetje voor te lezen. Daardoor was het lastig niet afgeleid te raken aan het roer.
Het was uiteindelijk een supergaaf weekend ondanks het weinige varen. Hopelijk kunnen we volgend jaar de stijgende lijn vast houden en met een net iets rustigere wind wel alle manoeuvres uitvoeren.

Marie-Louise

Terug op de werkvloer

Als aankomend penningmeester *(Redactioneel: inmiddels al officieel)* van de stichting tot behoud van de BU130 werk ik inmiddels al een half jaar mee. Al snel begin je te besturen vanuit een ivoren toren. Vandaar dat het idee in mij opkwam is te kijken hoe het er nu bij de bemanning aan toe gaat. Om weer wat meer contact te krijgen met de werkvloer, besloot ik een dagje te gaan MIO'en en SIO'en. Mijn ervaringen lees je in dit stuk.

Een dag Maat In Opleiding

Aan boord sta ik normaal bekend als degene die als laatste zijn kooi uit komt, en waarbij zelfs dat nog lang duurt. Als aankomend maat kon dat natuurlijk niet, en tot mijn grote verbazing kon ik mijzelf er toe zetten om als eerste op te staan op een onmogelijk vroeg tijdstip; dat was alvast een goed begin.

Eén van mijn grootste kerncompetenties is altijd het deksletten. Als MIO blijk je daar eigenlijk helemaal geen tijd voor te hebben; er is helaas altijd wel wat te doen. Het voordeel is dan weer dat je mensen die net twee seconden liggen te slapen direct aan het werk kunt zetten; volgens mij haal je daar als maat ook heel veel voldoening uit.

Het daadwerkelijk doen van taken die een maat moet uitvoeren vielen mij wel mee. Ik had bij de meeste dingen wel een idee hoe het 'ongeveer' moest, en bedacht dan de rest van het 'ongeveer' terwijl ik bezig was. Meestal werkte dit wel, al kon 'snel het grootzeil laten zakken' al snel 20 minuten duren.
Bij het nabespreken was Marie-Louise (de schipper) blij verrast dat ik het MIO zijn serieus had genomen, en waren de reacties positief.

Een dag Schipper in Opleiding

Maar die avond moest er nog meer gebeuren: er moest een planning worden gemaakt. Ik leerde van Marie-Louise hoe je zo'n planning maakt. Het gaat er vooral om dat als iets net niet kan, dat je dan de berekening net iets anders in jouw voordeel maakt ('dat wantij is vast niet zo hoog', 'we varen gewoon hard door', 'als we flink hozen ligt die boot heus wel eens stukje minder diep'). Dat zou dus dik in orde komen. Als Schipper In Opleiding slaap je natuurlijk op de matenkooi. En ook ik mocht die avond op de matenkooi slapen.
Nadeel is dan wel weer dat je de volgende dag, net als als maat, weer verschrikkelijk vroeg op moet. Nadat ik iedereen had wakker gemaakt en aan de maat had opgedragen de boot te prepareren, konden we weg. Het navigeren ging best aardig en we kwamen aan.
Als SIO had ik één probleem: ik wist niet hoe alles moest. Meestal is dat probleem als SIO heel simpel op te lossen. Je zegt dan tegen je maat: "Zorg jij er even voor dat die kluiver uitgaat", terwijl je zelf geen flauw idee hebt hoe het moet. Dat werkt echter niet altijd, want hoe vaar je bijvoorbeeld weg als er nog een anker ligt? "Dan pak je toch dat braadspit" bleek niet echt het juiste antwoord te zijn, en met wat hulp van de schipper kwamen we uiteindelijk die dag toch veilig aan in Schiermonnikoog (ToxBar gaaf!).
Kortom twee dagen terug naar de werkvloer: 'Dat zouden meer mensen moeten doen'. Niet alleen nuttig maar nog leuk ook (en je mag een keer op de matenkooi slapen :P).

Wouter Verbeek

Eerstejaars Zomerweek

Zaterdagochtend iets voor tien uur belde Joram op terwijl ik me nog stond af te drogen. De arme vent stond in de miezerregen te kleumen en wilde graag naar binnen. Na dat verzoek gehonoreerd te hebben en de laatste stukken aan mijn bagage toe te hebben gevoegd hebben we de Albert Heijn geplunderd en voorraden voor een heel weeshuis in het Köhlerbusje gestopt.
In de Bolk zaten Jelle, Ralf, Remco en Diede reeds met smart op hun lunch te wachten. Toen die op was hebben we de nieuwe fok en de rest van de bagage in de bus geduwd en zijn we naar Lauwersoog gereden. Daar hebben we Marie-Louise afgelost, Emiel overgenomen en Reinout aan boord aangetroffen waarna we de fok hebben aangeslagen en de laatste druppels berenburg (Sonnema, maar toch bedankt AM1) hebben geconsumeerd, waarop we bij gebrek aan kroeg maar zijn gaan slapen.
De volgende ochtend zijn we over de Eems (0 makrelen) naar Borkum gevaren. Daar hebben we bij de lokale voordeeldrogist de nodige Spirituosen en het overbekende spel Looping Louis verworven. Onze gehele drankvoorraad ging in 1 avond op.
De volgende dag hebben we verwaaid gelegen (aan de grote betonnen drijfsteigers die aardig kunnen deinen bij ZO 7), waarvan ik gebruik gemaakt heb om mijn makrelen-vang-plank te verbeteren.
Dag 3 zijn we door mooie geultjes en met rustiger weer naar Nordeney gezeild (0 makrelen). Joram heeft geholpen met de drankvoorraad van de bemanning van een bamibak (ook wel: catamaran) terwijl de rest van de bemanning zich laafde aan Grolsch en de betere literatuur uit de botterbibliotheek.
Toen het kind van de morgen, de roze-vingerige dageraad verscheen, hebben we de kluiverpaal-duikplank contraptie van het voordek verwijderd en wederom de supermarkt geplunderd. De betaling had wat voeten in de aarde, met als resultaat dat Reinout op een geleende fiets naar het dorp moest om waardepapieren te gaan halen.

Onderwijl vroegen twee Duitsers aan ons of ze een lift naar Baltrum konden krijgen. Dat kon en de afvaart zou zijn om/over één (ein Uhr/ein Stunde). Na een uur waren de Duitsers er niet en om kwart over één bleek dat niet alle Duitsers gründlig zijn. Nadat we, nagekeken door drommen toeristen, de haven uitgezeild waren trok Jalle zich terug in het vooronder met de mededeling dat je van goede wijn ook hoofdpijn krijgt. In alle rust zeilden we vervolgens onder Nordeney door. Op de oostpunt van

het eiland lagen ongeveer zeventig zeehonden die zich goed lieten bekijken omdat we dat stuk moesten opkruisen. Het volgende zeegat leverde tot mijn spijt weer een score van 0 makrelen op.
Op Baltrum hebben we de boot vastgeknoopt aan twee Elbewers, Duitse vrachtschepen van ongeveer honderd jaar oud. Schipper en ondergetekende hebben vervolgens kokkels en zeekraal verzameld. Toen zij weer op de drijfsteiger liepen, onderweg naar de boot, keken ze even verdwaasd om zich heen, vroegen zich af of er wat mis was met hun geheugen en vroegen zich af hoe drie grote platbodems ineens spoorloos konden verdwijnen. Toen kwam de aap uit de mouw: de havenmeester van de jachthaven had ons en de Ewers van de drijfsteiger naar de kade gegodverd omdat er een storm voorspeld was en men bang was dat deze drie stevige schepen de hele steiger zouden turven.
Die avond hebben we wat rondgespeeld met het bijbootje van de Wilhelmine von Stade (één van de Ewers) en geconcludeerd dat een kluiver op zo'n bootje wel heel gaaf maar niet nuttig is. (Hoogte lopen kan dan niet meer.) Daarna hebben we door middel van Looping Louis onze aangevulde drankvoorraad in onszelf en de buren gegoten. Alle drank was daarna weer op.
De volgende ochtend hebben we de boot gekuist en de kokkels tot lunch gemaakt. Voor het recept: zie het logboek. Toen hebben we de zeilen gehesen en zijn we de haven uitgezeild. Van de aangekondigde storm was niks te merken. De Duitsers hebben we compleet 'versegeld' zodat we ruim twee uur eerder in Neuharlingersiel aankwamen dan zij. Daar hebben we de boot zonder de motor te gebruiken de hele haven rond verhaald, wat nog best een uitdaging is.
Daags daarna kwam de voorspelde storm alsnog. Jalle, Diede, Emiel en ondergetekende hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om een college Wetterkunde te krijgen van Joachim, schipper van de Wilhelmine. Zij zijn nu enigszins bekend met begrippen als 'Warmluftzone,' 'Coriolis-ablenkung' en 'Hochkeil.'
Dan een mededeling van algemeen nut: koop geen Backfisch bij de visboer aan het trappetje in de ZW-hoek van de haven. Men bereidt daar slechts Mikrowellenfisch.
De laatste dag zijn we ondanks de isobaren die vrij dicht bij elkaar lagen toch gaan proberen om nog een keer droog te vallen. We hebben het echter gepresteerd om in een soort van inham tegen de plaat aan te ankeren in plaats van er bovenop. Garnalen vangen is desondanks gelukt. Wat een mens nog meer doet op zo'n laatste dag is de boot poetsen en in de stromende regen uitvinden dat botsautootjes het niet doen op de natte delen van de vloer. Na deze ontdekking hebben we de boot achtergelaten bij Niels en zijn groep, en hebben we de terugreis naar Delft aangevangen. Daar heeft het nog dagen geregend.

Johan

Zomerweek 7

Het was een middelmatig zomerse zomerdag toen een groep onverschrokken Botteraars richting Duitsland vertrokken om de woeste baren van de Waddenzee te bedwingen. Zelfs een door vergeetachtigheid geïnduceerde bemanningsmutatie op het laatste moment kon hen niet afbrengen van hun voornemen om een week vakantie te vieren op het Wad. De groep bestond uit Stefan (schipper), Jelle (ook schipper), Hidde, Mariëlle, Dirk, Johan en ondergetekende. Martijn behoorde ook tot de bemanning, maar aangezien hij de week eerder ook al op de boot had gevaren hoefde hij niet meer richting Duitsland te vertrekken.

De wisselhaven was dit keer Greetsiel, wat precies aan de goede kant van de Eems ligt om de vakantie in het buitenland te laten beginnen. Verder is Greetsiel erop gebouwd om nietsvermoedende toeristen hun busje (bijna) klem te laten rijden in tochniet-doorgaande wegen. Na een uitgebreide verkenning te voet lukte het uiteindelijk om het busje naast de boot te krijgen en kon er gewisseld worden. Aangezien we maar één of twee dagen in Duitsland zouden blijven moest er natuurlijk die avond al Friesengeist worden ingenomen in de plaatselijke kneipe, waar we dan ook tot sluit bleven zitten. Technisch gezien was het zelfs al na sluit, want de deur moest weer van het slot afgehaald worden om ons naar buiten te laten.

De volgende dag kon er dan echt gevaren worden en voerde de koers naar Borkum. In Borkum was de jaarlijkse SAR dag bezig, en namen we dus gretig gebruik van de mogelijkheid om de SAR-boot van binnen te bekijken. Een zeer indrukwekkend gezicht.

Na Borkum werd er koers gezet richting het Nederlandse Wad en na een nachtje ankeren meerden we uiteindelijk aan in Ameland, buitenop twee zeer luxe Lemsteraken. Jelle wist een rondleiding te bemachtigen en was al bijna klaar om van boot te ruilen. Wat je met een surround-sound TV-set en gekoelde bakskisten al niet kunt bereiken…

De volgende ochtend lieten we de zeilpaleizen achter ons en voeren we door naar Terschelling, waar bleek dat niet alleen eigenaars van witte zeiljachten het eng vinden als er een botter buitenop wil liggen. Ook de schipper van een zwarte stalen schouw had liever dat wij een ander ligplekje uitzochten. Gelukkig was zijn achterbuurvrouw een stuk enthousiaster over varend monumentaal eikenhout.

Na Terschelling voerde de reis verder naar Harlingen, waar de havenmeesters blijk-

baar vervent RushHour spelers zijn. Althans dat is de meest logische verklaring voor het feit dat ze besloten om direct na het openen van de vloeddeuren alle jachtjes en charters tegelijkertijd naar binnen en naar buiten te laten. Om het hele spel wat uitdagender te maken werd het naar binnen laten van de boten niet gecoördineerd met het openen van de brug die de verdere doorvaart naar de Noorderhaven versperde. maar na een zeer uitdagende motoroefening voor Martijn vonden we zonder kleer- of bootscheuren een ligplek. Enkele meters verder lag weer een drijvend paleis, dit keer in een zeilloze variant. Het achterdek van deze boot kon geheel in James Bond stijl opgeklapt worden om een vehikel voort te brengen dat nog het meest leek op het liefdeskind van een jet-ski en een Zodiac. Deze Zodiacski was voornamelijk geschikt om veel herrie te maken en om (wanna-be?) corpsballen op hoge snelheid door de haven te laten scheuren. We konden dan ook niet een zeker gevoel van leedvermaak onderdrukken toen een kwartiertje later er een grote boze Zodiac verscheen, met aan boord een aantal even grote en boze (of tenminste teleurgestelde) marechaussees, om uit te leggen dat men hier niet van dit gedrag gediend was. Verder ontdekten we een zeer lekkere ijstent, genaamd Min-Twaalf; wat goed uitkwam toen het toetje door een op onduidelijke wijze toegevoegd houtskool-aroma volstrekt oneetbaar bleek. Aan de positieve kant hadden we dus wel een goed excuus om een tweede ijsje te gaan halen.

De laatste zeiltocht van de vakantie voerde van Harlingen naar Den Oever met een korte, uit meteorologisch oogpunt ingelaste tussenstop in het vluchthaventje van Breezandijk. Aangezien de boot de week erop pas weer op woensdag zou gaan varen konden we die avond doorbrengen in de kroeg (met het eerste bluf-dobbel potje van de vakantie) en de volgende ochtend ontbijten met verse kibbeling. Na de boot grondig gepoetst te hebben gingen we op zoek naar het busstation en werden we enkele uren later door het OV weer veilig afgeleverd in Delft, aan het einde van weer een geslaagde week botteren.

John-Alan

OWee 2011

In maart werd ik door Roy de Bokx benaderd met de vraag of ik voor de VVT de OWee, de Ontvangst Week voor nieuwe eerstejaars in Delft, wilde organiseren. Dit leek mij wel een leuke uitdaging, en dus ben ik ermee aan de slag gegaan.

De afgelopen jaren lag Trui in de OWee voor sociëteit de Bolk. Helaas is het stuk water daarnaartoe inmiddels afgesloten in verband met de aanleg van het nieuwe ondergrondse treinstation van Delft. Ook was het niet mogelijk om op andere opvallende plekken te liggen, zoals bij de Hambrug of in de Kolk. Uiteindelijk kon Trui een mooie plek krijgen in de Nieuwe Haven.

Met een vaststaande locatie werd het tijd om activiteiten te verzinnen voor tijdens de OWee zelf. Na wat gebrainstorm kon de rest van de zomer besteed worden aan het uitwerken van alle activiteiten, waarna maandag 22 augustus de OWee dan ook daadwerkelijk van start kon gaan.

De OWee begon met de infomarkt. De Bolk had een mooi bierkrattenfort op een prominente plek gebouwd, dus daar kon de VVT ook mooi terecht om zoveel mogelijk flyers aan de eerstejaars uit te delen. ‘s Avonds was het tijd om op Trui een traditioneel spelletje blufdobbel te spelen, al zittend op de bun en uiteraard onder het genot van bier en chips.

Dinsdag was de Sport en Cultuurdag. De dag begon zo regenachtig dat we besloten het kluiverpaalstootwilkussengevecht niet door te laten gaan en in plaats daarvan een dektent in elkaar te klussen van zeiltjes, zodat we lekker droog konden zitten. Later op de dag werd het gelukkig steeds mooier weer, waarmee gelijk ook het aantal sjaars dat voorbij liep enorm steeg. De juiste promo tijdens die dag leidde tot een gezellig drukke avond op Trui. Er werd dan ook wel een hele gave activiteit georganiseerd: Angry Birds on Board. De zelfgemaakte rode vogels werden met een katapult richting de groene varkens van ballonnen geschoten, recht over de boot heen.

De volgende dag vond de verenigingendag plaats. Het programma voor groepjes sjaars die bij Trui langskwamen, bestond uit het rondvaren over de Schie, waarbij zelfs een stuk werd gezeild. Die avond werd de bun gevuld met schoon water (ja, dat kan, als je er tenminste eerst een bouwzeil in legt). Daarna werd er een jaccuzzi van geklust, compleet met bubbels en sfeervolle verlichting. Het water was helaas nog wel wat koud, maar dat mocht de pret niet drukken.
De laatste avond van de OWee werd gevuld met het spelen van voorondertwister. Vrijdagochtend vroeg vertrok Trui alweer richting Volendam, op naar de KMT.

De OWee was zo weer erg gezellig op Trui, ondanks de locatie die toch wel erg ver uit het centrum lag. Ik wil bij deze graag iedereen bedanken die tijdens de OWee is langsgekomen op Trui om er superleuke avonden van te maken en sjaars ervan te overtuigen dat Trui ontzettend gaaf is!

Marieke

Jouw boot mijn boot: Tjalk De Hoop

Een aantal feitjes:
Naam: De Hoop
Type: Friese tjalk
Bouwjaar: 1908
Bouwwerf: Makkum, Zwolsman
Lengte: 19,45 m
Breedte: 4,26 m
Ligplaats: Museumhaven Rotterdam
Zeilen: Grootzeil + Fok
Motor: Daf 575, 6 cilinder, 80 pk
Watertank: 1400 Liter
Houtkachel: Ja
CV: Ja
Verlichting: Electrisch
Koken: 2-pits gasstel

Na de botter houdt het varen niet op, zelfs niet als je af en toe mag schipperen. Het varen zit gewoon in je bloed. Voor Stefan en mij was de volgende stap ons eigen schip. Via marktplaats vonden we dit mooie tjalkje gelegen in Rotterdam, ons nieuwe thuis. Het koopproces bleek moeilijker en langzamer dan we van te voren verwacht hadden. Uiteindelijk is het wel goed gekomen en genieten we van ons eigen plekje.

Eerst een stukje geschiedenis. Een tjalk is een zeilschip gebouwd voor de vrachtvaart, voornamelijk binnenvaart. Dit schip is specifiek een Friese tjalk welke iets kleiner waren dan de Groninger tjalk. De Hoop heeft vrachten vervoerd zoals schelpen, turf, peen en ui. Vroeger werden de tjalken van hout gemaakt, net als botters. Later werd het gemak van metalen ontdekt en zijn de scheepsbouwers overgegaan op ijzer en weer later op staal. De Hoop is gemaakt van staal. De Hoop is gebouwd in Makkum, haar eerste naam was de Mercurius. Later is de boot een aantal keer overgegaan van eigenaar, en ook veranderd van naam. Het schip tijdens de oorlog letterlijk ondergedoken geweest ergens onderwater in Frankrijk. Na de oorlog heeft de schipper zijn schip weer terug gevonden en teruggevaren naar Nederland. De Hoop is niet alleen als binnenvaartschip gebruikt, maar heeft ook een tijd dienst gedaan als overslagschip. De sporen hiervan zijn nog te vinden. Later is het schip weer terug gebracht naar een zeilende staat, met als nieuwe functie woonschip.

Maar nu een korte rondleiding. Als je over onze meeverende loopplank komt sta

je op de voorkant van de boot. Je moet even bukken om onder de bokkepoot door te lopen. Midden op het voorschip zit een groot stalen luik, hieronder zit het vooronder. Vroeger was dit de slaapplek van de knecht, 2 bedstedes zijn ook nog herkenbaar. Tegenwoordig gebruiken we deze ruimte voor de opslag van klusspullen, zeilen en de ankerketting. We gaan verder door naar het achterschip, hiervoor moet je eerst over de herfst klimmen. Hierin zit ons hout en gas verborgen. Via het gangboord kom je naar achteren waar het roer zit, met helmhout. Hier kun je door het deurtje via een steile trap de roef in. De roef is iets verlengd, zodat ook de motor erbij kan. Je komt gelijk binnen in de keuken, tevens is er een knus zithoekje. Dit hoekje is ook bruikbaar voor logées. Vroeger woonde in de roef de schipper met zijn familie, soms wel met 6 kinderen. Om van de keuken naar de woonkamer te gaan moet je door een gangetje. Rechts kan je nog door het raampje kijken naar de motor. Vergeet niet te bukken bij de deur! De woonkamer zit in het vroegere ruim, maar ziet er tegenwoordig heel anders uit, alles is netjes ingetimmerd. Er staat een tafel, met stoelen, een bank, boeken planken langs de zijkant en een houtkacheltje. Als je door de woonkamer naar voren loopt kom je in de doorgang naar de slaapkamer. Eerst zit er links nog een badkamertje met wc, wasmachine, 2 grote spiegels, een douche, maar vooral een ligbad. Rechts zit het bureau. Nu kom je in de slaapkamer, met een groot 2-persoonsbed en een kledingkast, meer heb je ook niet nodig.

Wonen op een schip is heel leuk. We hebben leuke buren, veel aanloop van toeristen en je kan lekker zwemmen naast je boot. Ook is er altijd wat te klussen, Stefan en ik vervelen ons nooit. Het is nog even afwachten hoe de winter zal verlopen. Maar met een houtkachel en CV hebben we er vertrouwen in dat we het overleven. Het zal wel extra gezellig worden als Trui naast ons komt liggen voor het winteronderhoud.

Mocht je nieuwsgierig zijn, en graag met eigen ogen willen hoe alles eruit ziet, ben je van harte welkom. Daarnaast hebben we ook een website met meer informatie over de geschiedenis van De Hoop, klussen, en foto's: tjalkdehoop.nl

Tot in de winter Trui!

Marie-Louise en Stefan

De VVT Ouderdag 2011

"Oja, daar had ik lang geleden een mailtje over gehad geloof ik…"
Jazeker, ook dit jaar werd er weer door de VVT een ouderdag georganiseerd. Het dreigde even in de vergeethoek te raken, maar uiteindelijk heb ik vanwege een bestuurswissel binnen de VVT de taak op me genomen om de ouderdag van 2011 te organiseren. Ik zal jullie in dit verhaaltje het organisatorische avontuur besparen en meteen vertellen hoe super gaaf de ouderdag was!
Zaterdag 24 september vertrok ik met 3 tassen vol naar Enkhuizen voor de ouderdag. Toen ik daar met mijn moeder aan kwam had Jelle al de boot in de stadshaven gelegd zodat we makkelijke alle boodschappen en andere spullen aan boord konden laden. Iets voor 12 uur begon dan "de eerste shift". Klinkt heel heftig, maar het kwam er in feite op dat zodra Hidde met zijn ouders aan boord was gestapt, we compleet waren. In de eerste shift waren namelijk enkel Jelle met zijn vriendin, Hidde met zijn ouders en ik met mijn moeder aan boord, maar des-al-niet-te-min hebben we heerlijk 2 uur over het IJsselmeer gedobberd. Het was namelijk voor het eerst in tijden schitterend weer, maar wel maar met een kalme windkracht 2. Meteen werden natuurlijk alle ouders aan het werk gezet om de zeilen te hijsen, een boom in de fok te zetten, een laars in de fok te prikken en een bulletalie aan de giek vast te maken. Nadat vervolgens het eerste gat was geslagen in de massa's met boodschappen tijdens de lunch (je moet natuurlijk goed eten tegen zeeziekte met dit weer!), mochten de laars, boom en bulletalie weer er uitgehaald / losgemaakt worden. Met een kneiterharde gijp ("Gijp!... Daar komt ie… Jaaaaa…. Hij is onderweg… We zijn nog steeds aan het gijpen…. Bijna klaar…… Ok, roer kan weer recht.") zijn we vervolgens weer omgekeerd en naar Enkhuizen gevaren om de tweede groep op te halen, maar nog belangrijker: ijsjes te halen. Toen iedereen voorzien was van heerlijke raketjes en Mariëlle en Jeppe samen met familie de plek in namen van Hidde en zijn familie, hebben we hetzelfde rondje nog een keer gedaan, nu alleen toch zeker met windkracht 2,5!
Na vervolgens Trui in het Markerhaventje terug te leggen, zijn we met z'n allen wat gaan eten bij de vis-snackbar en is iedereen goed gebruind en met haast een vakantiegevoel naar huis gegaan.
Een geslaagde dag dus!

Roy de Bokx

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtaak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie
Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden
Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap
Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen
Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	vvt@bu130.nl
giro:	9356042
KvK :	27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Roy de Bokx

Secretaris:
Eduard van Iersel

Aankomend secretaris
Martijn Nijensteijn

Penningmeester:
Roy de Bokx

Commisaris Bulletalie:
Elanor Staats

Aankomend commisaris Bulletalie en Activiteiten:
Marieke van der Tuin

Algemene Informatie Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij tempera turen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres:	Coenderstraat 1
	2613 SM Delft
email:	info@bu130.nl
giro:	3030194
KvK :	S 145242

Bestuur

Voorzitter:	
Emiel Klifman	06-27486063
Secretaris:	
Jasper Dijt	06-47987308
Penningmeester:	
Wouter Verbeek	06-50964543
Commisaris Onderhoud:	
Eduard van Iersel	06-49850145

De opleiding
Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud
Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	€ 440	studentenprijs:	€ 350
Midweek	€ 550	studentenprijs:	€ 425
Week	€ 860	studentenprijs:	€ 725
Losse dag midweek	€ 220	studentenprijs:	€ 170
Losse dag weekend	€ 275	studentenprijs:	€ 210
Stichtingsweekenden (*)	€ 12,50	SIO's (*):	€ 5
Bikkelweekenden(*)	€ 7,50		
Visserijdagen (*)	€ 15		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

(*) per persoon per dag

Bulletalie Jaargang 17 nr 2 September 2011